

derfor er der aldeles ikke Spørgsmaal om, hvor meget vi kunne undvære af Hensyn til disse eller hine Reformers. Det Spørgsmaal beskæftiger jeg mig aldeles ikke med. Spørgsmaalet er her, hvor meget skulle vi undvære, og jeg mener da, at det er vor Pligt, at vi skulle undvære et ganske anderledes Beløb end det, Folketinget forlanger; det er et meget beskedent Forlangende med Hensyn til Nedgangen i Toldindtægter, som dette Kompromisforslag stiller. Jeg mener, vi skulle kunne undvære et meget større Beløb, og jeg haaber, at den følgende Udvikling maa føre os til, at vi komme til at undvære et større Beløb paa dette Felt. Hvorledes det skal erstattes, bliver en Sag for sig; det kunne vi siden tale om.

Den højtærede Finansministers Bemærkning om, at det var ikke muligt at indføre større Sparsommelighed, og at man derfor ikke kunde komme ind paa Nedsættelser, skal jeg ikke indlade mig nærmere paa. Jeg fastholder, hvad jeg har gjort gældende baade i Aar og i Fjor, at jeg tror, at man paa flere Punkter meget vel kunde spare ikke saa lidt.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) vil med Vold og Magt have, at det Forslag, som her foreligger, skal kaldes Folketingets Forslag, og han siger, at det er Haarkløveri af mig, naar jeg siger, at det er et Kompromisforslag, idet „den nøgne Sandhed“ jo er den, at det er Folketingets Forslag. Jeg skal ikke optage nogen videre Debat om dette Spørgsmaal, jeg har baade i Fjor og i Aar udtalt mig tilstrækkelig tydeligt om den Ting, og jeg mener, at Begivenhederne tale for sig selv, saaledes at enhver har temmelig let ved at forstaa, at det ikke er Folketingets Forslag, men at det er et Forslag, der er fremkommet ved gensidig Imødekommen fra forskellig Side, altsaa et Kompromisforslag.

Dernæst fremkom det ærede Medlem med nogle Bemærkninger om, at jeg ikke havde Ret, naar jeg talte om det ubillige i denne stærke Stigning i Toldindtægterne paa disse mange Millioner, som vi Aar for Aar have for Øje; de udredes efter det ærede Medlems Mening ikke af de brede Lag i Befolkningen, og det var kun en lille Del af disse Millioner, der faldt paa

de brede Lag. Jeg skal i den Henseende blot nævne, at naar vi af Toldloven — der som bekendt indeholder 271 Positioner, som atter ere samlede i 118 Grupper — tage ni Toldgrupper og lægge de Toldindtægter, der falde paa disse Grupper, sammen, bliver den samlede Toldindtægt af disse ni Grupper $\frac{5}{6}$ af hele Toldindtægten.

Disse ni Grupper omfattede netop saadanne Ting, som bruges af den almindelige Befolkning. Det er nemlig: Manufakturvarer, Sukker, Kaffe, Petroleum, Stenkul, Metaller, Tømmer og Træ, Tobak og Drikkevarer. Jeg haaber, at det vil erkendes, at disse ni Varegrupper bruges i betydelig Grad og adskillige af dem endogsaa ganske særlig, kan jeg vist gerne have Lov til at sige, af den almindelige Befolkning. Nu kan man gerne i denne Forbindelse nævne, at i de Grupper, man gerne betegner som Luksusvarer, der særlig bruges af de mere velstillede i Samfundet, kan man vel tale om en høj Told, men den fylder blot ikke noget i Statskassen. Maa jeg som Eksempel herpaa nævne, at den Forhøjelse af Silketolden, som foreslaas i dette Forslag — en Forhøjelse fra 4 til 6 Kr. — betyder ikke mere end 158,000 Kr. i Statskassen. Man kan gerne sige, at denne eller hin Vare er Luksus, og at man vil lægge en højere Skat derpaa — det kedelige er blot, at det fylder ikke noget i Statskassen. Nej, det, der skal fylde i Statskassen, det skal være en Skat, der betales af de brede Lag; vi skulle have alle med, saa fylder det i Statskassen.

Jeg skal endnu kun fremføre en eneste Bemærkning. Det ærede Medlem fandt, at det var i sin gode Orden, at alle uden Undtagelse dog i alt Fald svare nogen Skat; der var en stor Mængde, som ellers var fri for at betale Skat, men som ærekære Statsborgere — det var det ærede Medlems Ord — maatte alle dog finde det rigtigt, at de kom til at svare i alt Fald nogen Skat. Det ærede Medlem vil vide, at om vi ogsaa gaa til adskillige Nedsættelser i Toldtariffen, ja selv om vi end gaa til en ret klækkelig Nedsættelse, ville vi dog beholde en ikke saa ganske lille Skat paa alle Medlemmer i Samfundet, og Skatten